9 Ιουλίου 2022

Καρδιακός Λόγος

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Συζητώντας με τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανάσιο, με βάση την Ευαγγελική Περικοπή κάθε Κυριακής, εξερευνούμε δρόμους προς την πνευματική “βαθιά” καρδιά, τον εσωτερικό άνθρωπο, το κέντρο της προσωπικότητός του, τα ίχνη της παρουσίας του Κυρίου μέσα μας. Συντονίζει ο Νικόλαος Γκουράρος.

Μπορεί να κρυφτεί η πίστη όταν μπει στην καρδιά του αμαρτωλού ανθρώπου; Πολλές φορές βιαζόμαστε να χαρακτηρίσουμε τον διπλανό μας ότι είναι άπιστος κλπ;

Ο εκατόνταρχος αγαπούσε πολύ τον παράλυτο υπηρέτη του. Πως ένας άνθρωπος αμαρτωλός σήμερα άσχετος με τα πνευματικά, άσχετος με την Εκκλησία, βρίσκει την αγάπη του Θεού μέσα από την αγάπη στον συνάνθρωπο του; Δύσκολο μου φαίνεται αυτό. Μπορείτε να μας το εξηγήσετε;

Η πρώτη εντολή του Θεού είναι η αγάπη. Εδώ όμως βλέπουμε όμως ότι προπορεύεται η συμπόνοια. Μπορείτε να μας μιλήστε για την σχέση συμπόνοιας και αγάπης στην πορεία μας να κάνουμε το θέλημα του Θεού;

Πως ο Χριστιανός σήμερα μπορεί να ξεπερνάει τις αρνητικές επιδράσεις του κοινωνικού περιβάλλοντος χωρίς να δειλιάσει;

Συμβαίνει πολλές φορές εμείς οι της Εκκλησίας να παραπονιόμαστε για την πλήρη απουσία πνευματικότητας στην κοινωνία μας. Πόσο είμαστε και εμείς οι ίδιοι σοβαρό κομμάτι του προβλήματος που δήθεν μας ενοχλεί;

Μπορείτε να εμβαθύνετε στο «ουκ ειμι άξιος ουδε ικανος ινα μου υπο την στεγην εισέλθης του οικου της ψυχής»; Πως γνώριζε τόσο καλά τον εαυτό του και πως εμείς θα γνωρίσουμε τον εαυτό μας; Πως θα έχουμε συναίσθηση της ζωής μας, συναίσθηση των αμαρτιών μας;

Του είπε ο εκατόνταρχος «ένας λόγος σου αρκεί και ο υπηρέτης μου θα γίνει καλά». Σε αυτήν την περίπτωση τι φανερώνει η παράκληση του εκατόνταρχου;

Εγώ δεν έχω ακούσει κανέναν από εμάς να λέει «Κύριε το Ευαγγέλιο σου μου αρκεί». Λέμε το έχω διαβάσει όλο 2-3 φορές αλλά πέσμου και έναν λόγο παραπάνω για εμένα. Ζητάμε ένα νέο λόγο. Γιατί;

Πως θα αποκτήσουμε και εμείς αυτή την εξελιγμένη ευγένεια του εκατόνταρχου;

Πως θα αποκτήσουμε την διάκριση να αναγνωρίζουμε ποιες είναι οι δαιμονικές δυνάμεις και ποιες οι δυνάμεις του Θεού για να φύγει η πνευματική μας θολούρα η οποία ακυρώνει το στοιχείο της διακρίσεως;

Πως στηρίζονταν με τόσο εμπιστοσύνη στο Ευαγγέλιο στον Λόγο του Θεού οι Άγιοι; Έχετε κάποιο παράδειγμα να μας πείτε;

Το Ισραήλ τότε ήταν ο λαός του Θεού. Σαν να λέγαμε σήμερα, Πήγα στο Άγιον Όρος, δεν βρήκα τέτοια πίστη. Υπάρχουν και σήμερα άνθρωποι στον κόσμο που την πίστης τους δεν θα την βρεις ούτε στο Άγιον Όρος;

Πότε γίνεται στείρα η ορθή πίστη;

Τελικά τι θαυμάζει και τι τιμάει στον άνθρωπο ο Κύριος; Πότε λέει μπράβο;

Κατά πόσο η πίστη του εκατόνταρχου του ειδωλολάτρη αποτελεί έλεγχο για την δική μας ψυχή; Μάλλον πως θα εξετάζουμε σε τι υστερεί η πίστη μας βάσει των στοιχείων της προσωπικότητας του εκατόνταρχου;

Όποιος πλησίαζε τον Ιησού έφευγε πάντα ωφελημένος και ο Ιησούς πραγματοποιούσε και μικρές επιθυμίες πχ η αιμορροούσα ήθελε να πιάσει το ρούχο Του για να γίνει καλά. Τι σημαίνει για εμάς να έχουμε ταπείνωση και αυτογνωσία

στα αιτήματα μας στην προσευχή μας;

Πως ο χριστιανός στην σημερινή κοινωνία δεν θα γίνει ευκολόπιστος ούτε όμως και άπιστος αλλά βεβαιόπιστος; Που είναι η διάκριση μεταξύ αυτών;

Πως η πίστη μας από πρόχειρος συναισθηματισμός η θεωρητική πεποίθηση και ιδεολογία γίνεται ζωντανή πίστη, «μέτρο κρίσεως» σαν και αυτή του εκατόνταρχου;

Ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος δεν ονομάστηκε ποτέ από την Εκκλησία κήρυκας του Θείου λόγου αλλά «φωνή βοώντος εν τη ερήμω». Πως αντί για κήρυκες θα γίνουμε εμείς το ίδιο το μήνυμα;

Αν μας διδάσκει κάτι ο εκατόνταρχος είναι η σωστή στάση απέναντι στον Θεό και πιστεύω ότι είναι ότι καλύτερο μπορούμε να επιθυμήσουμε στην ζωή μας γιατί μετά όλα τα άλλα έρχονται. Ποια είναι σταθερά δεδομένα που καθορίζουν την στάση μας απέναντι στον Θεό και στην ζωή;

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΛΕΜΕΣΟΥ ©